

[Stetter.]

udgifter ved anskaffelse og drift af personbiler, selv om disse personbiler bruges udelukkende i driften. Der er tale om en fundamental ændring, som ikke har noget som helst med sigtet i det oprindelige lovforslag at gøre. Denne realitetsændring får dermed ikke 3 behandlinger her i tinget, ændringen får kun 2, og forslaget er derfor i direkte strid med grundloven, som i § 41, stk. 2, foreskriver, at der skal være 3 behandlinger af et realitetsforslag.

Nu har vi jo lige set, at regeringen har taget ét forslag tilbage, og jeg ved næsten ikke, om jeg kan opfordre finansministeren til at tage dette forslag tilbage. Det er i strid med grundloven, og dette tings medlemmer har skrevet under på, at de vil holde grundloven, så formalia er helt i orden. Man kan ikke snakke udenom. Sigtet med dette lovforslag var at bekæmpe skatte- og afgiftsundersøgelser. Nu kommer man med et ændringsforslag, der ophæver en rettilighed, som en lang række virksomheder har haft. Det er ikke i overensstemmelse med grundloven at komme med en sådan realitetsændring under udvalgsbehandlingen. De implicerede parter, de private arbejdspladser og deres organisationer, har jo ikke haft skygge af mulighed for at fremføre deres betænkeligheder eller deres kritik, ikke en mulighed. Jeg ved ikke, om det har været nævnt i dagbladene, jeg har i hvert fald ikke set det.

Hvis man nu sender dette forslag direkte til tredje behandling, får de altså heller ikke nogen chance for at komme med deres indvendinger.

Primært må jeg opfordre ministeren til at trække det tilbage, men hvis folketingsflertallet vil begå dette grundlovsbrud, kan jeg ikke forhindre det i at gøre det. Så må jeg imidlertid i hvert fald opfordre formanden til at sende lovforslaget tilbage til fornyet udvalgsbehandling, således at borgerne dog kan få lejlighed til at gøre sig bekendt med, hvad man tillader sig at gennemføre i dette ting bogstavelig talt fra den ene dag til den anden, uden at nogen har mulighed for at gøre sig bekendt med indholdet.

Jeg kunne godt lade være med at sige mere, men det er jo forholdsvis store beløb, det drejer sig om. Ministeren har oplyst, at merindtægten er 50 mill. kr. årlig. Omvendt vil det blive en merudgift for virksomhe-

derne på ca. 400 kr. pr. bil i snit ligeledes årlig.

Vi oplever jo i denne tid en kraftig prisstigningsbølge, og vi har fået bekræftet, at prisstigninger er befolkningens største plage. Det kan ikke nytte noget at skjule sammenhængen imellem omkostningsstigninger og prisstigninger, og dette er en mærkbar omkostningsstigning for virksomhederne, som ikke har andre muligheder end at kaste den over på priserne. Også på denne baggrund vil jeg advare mod dette ændringsforslag og anmode om, at man stemmer imod det, hvis det kommer til afstemning.

Kofoed: Jeg skal på venstres vegne sige, at vi kan gå med til de af finansministeren stillede ændringsforslag nr. 1, 4, 5 og 6, mens vi ikke kan gå ind for ændringsforslagene nr. 2 og 3, som omhandler momsfradrag for varebiler og personbiler.

Vi kan, som jeg sagde gå ind for ændringsforslag nr. 1, 4 og 5, fordi vi kan se at de på det kontrolmæssige område betyder forbedringer i forhold til den gældende lov. Vi synes f.eks., det er fornuftigt at de virksomheder, der kun kører et kort stykke tid, f.eks. i anledning af en koncert el. lign., får en kortere afgiftsperiode, for det kan ikke være rimeligt, at de kører på den almindelige momsrefusionsperiode på tre måneder.

Det, vi er uenige med regeringen om, er det ændringsforslag, som blev stillet under udvalgsbehandlingen af finansministeren, og som også hr. Stetter har redegjort for. Vi kan ligesom det konservative folkeparti ikke rigtig se, at det i og for sig har noget med kontrolloven at gøre, Vi ved godt, hvorfor det fremkom. Det fremkom selvfølgelig først og fremmest på grund af det, jeg vil kalde den lille misundelsespolitik. Det fremkom, fordi man har fundet ud af, at der er folk, som har en blandet virksomhed, som er registreret, der kører f.eks. til lønarbejde, og så kan de altså trække momsen fra for bil, for benzin og reparationsudgifter, mens den, der bor ved siden af i et parcelhus, ikke har den samme ret. Jeg kan godt se, at der kan være en vis ulighed i dette forhold, men jeg kan bare ikke se, at det skulle resultere i et ændringsforslag af den art, som finansministeren har stillet. For hvis der er denne ulighed, ville det være ulige lettere — og det har